

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 936

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 465 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 469 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	4–6
Decizia nr. 540 din 2 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	7–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.875. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 767/2015 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-HA „Hărți aeronautice”, ediția 3/2015	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 465

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Enache în Dosarul nr. 19.468/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.362D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de domnul avocat Mădălin Zeca, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, la care a anexat un set de înscrisuri.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.644D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în Dosarul nr. 17.456/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală.

4. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de domnul avocat Mădălin Zeca, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Dana Alexandra Oancea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, la care a anexat un set de înscrisuri.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.644D/2018 la Dosarul nr. 1.362D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 13 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 19.468/299/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Gabriel Enache cu ocazia soluționării plângerii formulate, în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva Ordonanței din 31 mai 2018 emisă în Dosarul nr. 13.016/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, prin care s-a respins cererea de recuzare a organului de cercetare penală.

9. Prin Încheierea din 7 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 17.456/299/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Gabriel Enache în procedura soluționării plângerii formulate în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care părțile nu ar avea dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești pentru constatarea nelegalității unor măsuri adoptate de către procuror.

11. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală** opinează, atât în Dosarul Curții nr. 1.362D/2018, cât și în Dosarul Curții nr. 1.644D/2018, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul soluționării plângerilor împotriva actelor procurorului este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Așa fiind, reține că prin norma criticată nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție. Faptul că ordonanțele procurorilor nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior nu reprezintă o dimensiune a accesului liber la justiție, deoarece cauza penală, odată rezolvată de către procuror în condițiile art. 327 din Codul de procedură penală, va putea fi supusă controlului judecătorului de cameră preliminară, ocazie cu care partea interesată va putea critica inclusiv acele acte ale procurorului care au fundamentat soluția pronunțată. Reține, totodată, că legiuitorul poate institui reguli de procedură referitoare la modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale astfel încât să nu fie afectat liberul acces la justiție. Or, în situația în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise și înscrisurile depuse la dosar, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 336 alin. (1): „*Orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.*”;

— Art. 339 alin. (5): „*Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.*”

16. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție, cât și prevederile art. 6 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că normele procesual penale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării deciziilor nr. 677 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 10 ianuarie 2019; nr. 610 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 15 noiembrie 2017; nr. 486 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 5 decembrie 2017, nr. 478 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 12 septembrie 2017, și nr. 247 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 11 iulie 2019, Curtea a statuat că trebuie distins între plângerea împotriva actelor de urmărire penală și plângerea împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată. Totodată, în cadrul plângerii împotriva actelor de urmărire penală trebuie distins între plângerea îndreptată împotriva actelor organelor de cercetare penală și plângerea împotriva actelor procurorului.

18. Astfel, Curtea a observat că, potrivit art. 336 alin. (1) din Codul de procedură penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. În doctrină s-a arătat că norma cuprinde o regulă cu caracter general în ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, fie ele ale organului de cercetare penală, fie ale procurorului, instituind dreptul persoanei ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală să se

plângă cu privire la acesta. Dreptul de a face plângere aparține oricărei persoane, nu doar subiecților procesuali.

19. În ceea ce privește plângerea împotriva actelor de urmărire penală, Curtea a reținut că aceasta poate fi formulată oricând în cursul urmăririi penale, legea neinstituind un termen în acest sens. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală ale organului de cercetare penală se adresează, potrivit art. 336 alin. (2) din Codul de procedură penală, procurorului care supraveghează activitatea acestuia. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală ale procurorului este soluționată, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, de procurorul ierarhic superior celui care a efectuat actul. Potrivit art. 338 și 339 alin. (6) din același act normativ, plângerea trebuie rezolvată în termen de cel mult 20 de zile de la primirea acesteia de către organul competent.

20. În ceea ce privește soluțiile de netrimitere în judecată, Curtea a constatat că împotriva acestora se poate face plângere în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, potrivit art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală. În acest caz, competența de soluționare a plângerii revine tot procurorului ierarhic superior celui care a dat soluția.

21. În acest context, Curtea a observat că dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală prevăd că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

22. Cu toate acestea, Curtea a reținut că, în cazul respingerii, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, a plângerii împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, persoana interesată are, potrivit art. 340 alin. (1) din același act normativ, posibilitatea introducerii unei noi plângeri la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Totodată, după terminarea urmăririi penale, actele de urmărire penală pot fi contestate în procedura camerei preliminare, dacă s-a dispus trimiterea în judecată, ori subsecvent unei plângeri împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată adresate judecătorului de cameră preliminară.

23. Așa fiind, Curtea a constatat că persoana interesată, pe de-o parte, poate face plângere împotriva actelor de urmărire penală și împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată, iar, pe de altă parte, în condițiile legii, se poate adresa judecătorului de cameră preliminară cu o plângere ce vizează aceleași aspecte.

24. Curtea a reținut că principiul constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție se referă la posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngrădi exercitarea acestui drept (Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008). Or, astfel cum s-a arătat anterior, persoana ale cărei interese legitime sunt vătămate printr-un act de urmărire penală are posibilitatea de a se adresa cu o plângere instanței de judecată în scopul obținerii unui remediu. Faptul că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior nu este de natură a înfrânge accesul liber la justiție, dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală fiind constituționale.

25. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Enache în Dosarul nr. 19.468/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală, respectiv de același autor în Dosarul nr. 17.456/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 336 alin. (1) și ale art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 25 iunie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2)
din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Marius Viorel Ciobanu în Dosarul nr. 4.454/317/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.013D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.454/317/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Marius Viorel Ciobanu cu ocazia soluționării apelului declarat de acesta împotriva Sentinței penale nr. 128 din 22 februarie 2018, pronunțată de Judecătoria Târgu Cărbunești în Dosarul nr. 4.454/317/2017.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că, în situația persoanelor care se regăsesc în ipoteza pluralității intermediare de infracțiuni, dar care anterior au fost condamnate la închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit art. 81 din Codul penal anterior,

pentru care legea penală mai favorabilă este Codul penal actual, normele criticate instituie un tratament sancționatoriu distinct, mult mai sever, disproporționat și discriminatoriu, care impune executarea cumulată a pedepselor, în întregime și fără posibilitatea unei noi suspendări sub supraveghere a pedepsei aplicate sub incidența art. 81 din Codul penal anterior. Apreciază că, astfel, se creează o diferențiere injustă în raport cu persoanele cărora li se aplică regimul sancționator al pluralității intermediare, conform art. 44 din Codul penal în vigoare, și care, sub incidența Codului penal anterior, au fost condamnate la închisoare cu suspendarea executării sub supraveghere, iar nu cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Totodată, susține că, prin dispozițiile criticate, s-a instituit o ipoteză de ultraactivitate a legii penale vechi, care îl privează de beneficiul dispozițiilor art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, în dezacord cu dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2). De asemenea, apreciază că textul criticat nesocotește imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și independența judecătorilor.

6. Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Arată că, în cauză, autorul, fiind condamnat la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, potrivit Codului penal din 1969, a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită în termenul de încercare, procesul său fiind pendinte la data intrării în vigoare a noului Cod penal. Reține că această situație tranzitorie este reglementată de art. 15 din Legea nr. 187/2012, care prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1) al art. 15 din lege, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969. Reține că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu se mai regăsește în noul Cod penal, nemaifiind preluată în noua reglementare, astfel încât apreciază ca fiind justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare la momentul aplicării acesteia. Reține că suspendarea condiționată a executării pedepsei, respectiv suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sunt instituții juridice diferite. Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: *„Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.”*

11. Autorul excepției susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 53 alin. (2) și ale art. 124 alin. (2) și (3), precum și ale art. 20 din Constituție raportat la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, fiind examinate din perspectiva afectării dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile și ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, prin Decizia nr. 343 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 29 iunie 2015, Curtea reținând că situația din speța dedusă controlului de constituționalitate se caracterizează prin faptul că cel condamnat, în perioada în care îi era aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit Codului penal din 1969, a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită în termenul de încercare, procesul său fiind pendinte la data intrării în vigoare a noului Cod penal. Această situație tranzitorie este reglementată de art. 15 din Legea nr. 187/2012, care prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969. Totodată, Curtea a constatat că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu se mai regăsește în Codul penal intrat în vigoare la 1 februarie 2014. Având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea a apreciat că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul

aplicării acesteia (în același sens, deciziile Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015; nr. 221 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 15 iunie 2015; nr. 632 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 24 noiembrie 2015; nr. 666 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015; nr. 682 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 27 noiembrie 2015; nr. 692 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 25 noiembrie 2015, și nr. 715 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015).

13. Curtea a reținut, de asemenea, că autorul excepției de neconstituționalitate a pus în balanță, în momentul formulării criticilor de neconstituționalitate, modul de revocare a măsurii suspendării condiționate și de individualizare a pedepsei pentru noua infracțiune, având în vedere, pe de o parte, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 din Codul penal din 1969), iar, pe de altă parte, instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 din Codul penal). Or, cele două instituții sunt instituții diferite, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind reglementată atât în vechea legislație, la art. 861, cât și în noul Cod penal, la art. 91—98. Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Așa fiind, Curtea a apreciat că declararea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea

în speță a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal.

14. Cât privește critica referitoare la crearea unui regim discriminatoriu între persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată condiționat și persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată sub supraveghere, se constată că o problemă similară a fost analizată prin Decizia nr. 221 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 15 iunie 2015, paragrafele 16 și 17, când Curtea a reținut că, fiind în prezența unor instituții juridice diferite, și regimul juridic diferit reglementat de către legiuitor este justificat. În aceste condiții, diferența de tratament juridic aplicabilă persoanelor aflate în ipoteza celor două norme legale este justificată tocmai de faptul că acestea nu se află în situații juridice similare.

15. Curtea a reținut, totodată, că modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor legale criticate a fost dezlegată prin Decizia nr. 13 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prilej cu care s-a statuat că „în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior”.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Viorel Ciobanu în Dosarul nr. 4.454/317/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 540

din 2 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Profi Rom Food — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.371/91/2016*/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.262D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.429D/2018, nr. 1.482D/2018, nr. 1.483D/2018, nr. 1.495D/2018, nr. 1.555D/2018, nr. 1.601D/2018, nr. 1.625D/2018, nr. 1.626D/2018, nr. 1.638D/2018, nr. 1.656D/2018, nr. 1.693D/2018, nr. 2.329D/2018 și nr. 2.330D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și ale art. 521 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă [Dosarul nr. 1.429D/2018], ale art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă [dosarele nr. 1.482D/2018, nr. 1.483D/2018, nr. 1.555D/2018 și nr. 1.638D/2018], ale art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă și la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 1.495D/2018], ale art. 27 din Codul de procedură civilă raportate la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 1.601D/2018], art. 27 din Codul de procedură civilă [dosarele nr. 1.625D/2018 și nr. 1.626D/2018], art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [dosarele nr. 1.656D/2018 și nr. 1.693D/2018], ale art. 519 și ale art. 521 alin. (3) și (4) prin raportare la art. 27 din Codul de procedură civilă [dosarele nr. 2.329D/2018 și nr. 2.330D/2018].

4. Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate de Banca Comercială Română — S.A. din București în dosarele nr. 18.567/197/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și nr. 2.928/187/C/2016-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Dan Silviu Feraru în Dosarul nr. 9.318/296/C/2015-R al Curții de Apel Oradea —

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Titina Chelaru și Vasile Chelaru în Dosarul nr. 976/311/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Societatea Top Proiect — S.R.L. din Mediaș în Dosarul nr. 1.250/257/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Vasile Adrian Pătru în Dosarul nr. 35.627/299/2016* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Georgeta Oprea în Dosarul nr. 14.066/215/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Pensiunea pentru bătrâni „Sfântul Constantin și Elena” din Craiova în Dosarul nr. 14.703/225/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Unitatea administrativ-teritorială comuna Giarmata, prin primar, în Dosarul nr. 26.046/325/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă, de Societatea Nicolau Comex — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.540/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Vasile Zsolt Grigoruț și Ana Maria Grigoruț în Dosarul nr. 2.683/107/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Clava Iordache și Marcel Iordache în Dosarul nr. 3.880/327/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și de Margareta Anghel și Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 30.537/212/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

5. La apelul nominal răspunde în Dosarul nr. 1.625D/2018 partea Victor Marcu, personal, iar în Dosarul nr. 2.330D/2018 răspunde partea Radu Hurmuzachi, personal și reprezentat prin doamna avocat Gheorghina Reghine, din Baroul Constanța, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Ioan Chebelev și Claudiu Marius Șerb, în Dosarul nr. 1.483D/2018, și partea Radu Hurmuzachi, în Dosarul nr. 2.330D/2018, au depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

7. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.429D/2018, nr. 1.482D/2018, nr. 1.483D/2018, nr. 1.495D/2018, nr. 1.555D/2018, nr. 1.601D/2018, nr. 1.625D/2018, nr. 1.626D/2018, nr. 1.638D/2018, nr. 1.656D/2018, nr. 1.693D/2018, nr. 2.329D/2018 și nr. 2.330D/2018 la Dosarul nr. 1.262D/2018. Părțile prezente nu se opun conexării. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.429D/2018, nr. 1.482D/2018, nr. 1.483D/2018, nr. 1.495D/2018, nr. 1.555D/2018, nr. 1.601D/2018, nr. 1.625D/2018, nr. 1.626D/2018, nr. 1.638D/2018, nr. 1.656D/2018, nr. 1.693D/2018, nr. 2.329D/2018 și nr. 2.330D/2018 la Dosarul nr. 1.262D/2018, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul pe fondul cauzei.

9. În Dosarul nr. 1.625D/2018, partea Victor Marcu prezintă aspecte referitoare la fondul cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

10. În Dosarul nr. 2.330D/2018 reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției raportat la faptul că instanța constituțională s-a pronunțat asupra acesteia, spre exemplu prin Decizia nr. 213 din 9 aprilie 2019.

11. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate referitoare la art. 27 din Codul de procedură civilă, iar în privința celorlalte dispoziții legale solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin Încheierea din 21 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.371/91/2016*/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă.**

13. Prin Decizia civilă nr. 437/R din 1 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 18.567/197/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și ale art. 521 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.**

14. Prin încheierile din 20 septembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 9.318/296/C/2015-R și, respectiv, nr. 2.928/187/C/2016-R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.**

15. Prin Încheierea din 12 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 976/311/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) și (4), raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă și Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

16. Prin Încheierea din 4 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.250/257/2015, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.**

17. Prin Încheierea din 26 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 35.627/299/2016*, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă raportate la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

18. Prin încheierile din 9 octombrie 2018, pronunțate în Dosarul nr. 14.066/215/2015 și, respectiv, în Dosarul nr. 14.703/225/2016, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă.**

19. Prin Încheierea din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 26.046/325/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.**

20. Prin încheierile din 4 și 10 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 9.540/2/2017/a1 și, respectiv, în Dosarul nr. 2.683/107/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, respectiv Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

21. Prin încheierile din 3 decembrie 2018, pronunțate în Dosarul nr. 3.880/327/2014, respectiv în Dosarul nr. 30.537/212/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 și ale art. 521 alin. (3) și (4) prin raportare la art. 27 din Codul de procedură civilă.**

22. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea Profi Rom Food — S.R.L. din Timișoara, Banca Comercială Română — S.A. din București, Dan Silviu Feraru, Titina Chelaru și Vasile Chelaru, Societatea Top Proiect — S.R.L. din Mediaș, Vasile Adrian Pătru, Georgeta Oprea, Pensiunea pentru bătrâni „Sfântul Constantin și Elena” din Craiova, Unitatea administrativ-teritorială comuna Giarmata, prin primar, Societatea Nicolau Comex — S.R.L. din București, Vasile Zsolt Grigoruț și Ana Maria Grigoruț, Clava Iordache și Marcel Iordache și de Margareta Anghel și Gheorghe Anghel în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor decizii pronunțate în apel.

23. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate și aplicate potrivit Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt în contradicție cu atribuțiile Curții Constituționale și cu prevederile art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în măsura în care eludează efectele general obligatorii pe care le dobândesc deciziile instanței constituționale pentru viitor, după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin aplicarea în continuare a normelor de procedură referitoare la căile de atac aflate în vigoare la momentul începerii procesului, chiar dacă acestea au fost declarate neconstituționale pe parcursul judecării procesului. Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, fără a produce efecte retroactive, trebuie aplicată, de la data publicării acesteia, în toate litigiile în care hotărârea judecătorească ce tranșează litigiul nu a devenit definitivă. Supraviețuirea unei norme procesuale neconstituționale privind căile de atac, pentru toate procesele începute înainte de publicarea deciziei prin care s-a constatat neconstituționalitatea acesteia, chiar dacă este vorba de hotărâri pronunțate după publicarea deciziei, ar relativiza principiul supremației Constituției, permițând ca o normă declarată neconstituțională (care nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate) să producă efecte după constatarea neconstituționalității sale, golind de conținut garanțiile constituționale ale dreptului la un proces echitabil.

24. Astfel, prin interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și-a depășit atribuțiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și de Constituție, încercând să adauge la o decizie a Curții Constituționale, limitând astfel accesul liber la justiție. Controlul instanței supreme trebuie să se limiteze la textele de lege pe care trebuie să le interpreteze atunci când există o practică neunitară și să nu se extindă și asupra unei decizii a Curții Constituționale.

25. Se arată că dispozițiile legale criticate, astfel cum au fost interpretate, creează o discriminare, sub aspectul dreptului la calea de atac a recursului, a justițiabililor ale căror procese sunt pendinte, dar au început înainte de publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Curții Constituționale și cărora li se vor respinge recursurile ca fiind inadmisibile. Interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă generează aplicarea discriminatorie a deciziei în funcție de data demarării litigiului. Așadar, invocarea și interpretarea art. 27 din Codul de procedură civilă în sensul creării de diferențieri pentru situații care sunt fundamental asemănătoare și al negării accesului la justiție atrage neconstituționalitatea acestui text, în interpretarea dată de instanța supremă.

26. Referitor la art. 521 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, se susține că acesta capătă valențe neconstituționale, din perspectiva interpretării date textelor de lege criticate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă. Chiar dacă dispozițiile art. 521 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă nu disting cu privire la natura chestiunilor de drept care pot fi soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție, în măsura în care instanța supremă intervine și, pe de o parte, atașează alte consecințe juridice deciziilor Curții Constituționale, iar, pe de altă parte, oferă unui text de lege o interpretare contrară jurisprudenței Curții Constituționale, interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție contravine Constituției. Astfel, se arată că dispozițiile art. 521 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă nu permit Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească efectele deciziilor instanței de contencios constituțional și nici să ofere o interpretare de drept care să fie contrară dispozițiilor exprese ale Legii fundamentale. Instanța supremă poate analiza numai prevederi legale, fiind exclus controlul, prin instituția hotărârii prealabile, al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională, autoritate publică distinctă de puterea judecătorească, reglementată printr-un titlu distinct din Constituție. Depășirea atribuțiilor instanței supreme rezultă și din faptul că a trecut la analiza principiului constituțional al neretroactivității legii civile, pronunțându-se tocmai asupra unei decizii a instanței constituționale, singura autoritate care este garantul supremației Constituției. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție a încălcat principiul securității raporturilor juridice, prin negarea, pentru justițiabili, a posibilității de a invoca nelegalitatea deciziei instanței de apel pe calea recursului, deși criteriul valoric care a stat la baza hotărârii legiuitorului de a exclude accesul la această cale de atac a fost constatat ca fiind neconstituțional. Prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a înlăturat paragraful 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, iar în acest mod instanța supremă și-a arogat atribuția de a verifica conformitatea deciziei Curții Constituționale cu prevederile Constituției. Așadar, utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale prin care s-a constatat încălcarea principiilor de drept atrage neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept” prevăzute de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

27. **Înalta Curte de Casație și Justiție — secțiile I civilă și a II-a civilă, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

28. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă [în Dosarul nr. 1.495D/2018], Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată.

29. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

30. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

31. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

32. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

33. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 27 — *Legea aplicabilă hotărârilor*, ale art. 519 — *Obiectul sesizării*, ale art. 521 alin. (1), (3) și (4) — *Conținutul și efectele hotărârii*, prin raportare la art. 518 — *Încetarea efectelor deciziei* din Codul de procedură civilă, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

34. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, instanța constituțională trebuie să țină seama, în controlul de constituționalitate, de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate. De asemenea, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 176 din 26 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 iunie 2019, paragrafele 56 și 57, sau Decizia nr. 802 din 3 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 28 februarie 2020, paragrafele 24 și 25].

35. Prin urmare, în prezentele cauze, având în vedere conținutul normativ al normei de trimitere cuprinse în art. 521 alin. (4) din Codul de procedură civilă și cel al normei legale la care se face trimitere, respectiv art. 518 din același cod, analizând motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, care tind în mod univoc la critica interpretării dispozițiilor legale ce au făcut obiectul Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, Curtea reține ca obiect al excepției de

neconstituționalitate prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În legătură cu dispozițiile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, cu menținerea soluției legislative. Prevederile legale criticate au, în prezent, următoarea redactare:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. 519 din Codul de procedură civilă: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”;

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „*(3) Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar pentru instanța care a solicitat dezlegarea, de la data pronunțării deciziei.*”

36. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 alin. (2) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ale art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale, ale art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, ale art. 147 alin. (1) și (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale. Pentru a pronunța această soluție, prin decizia menționată, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continua să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. O asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii în timp a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale în raport cu normele generale de drept tranzitoriu cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

38. Totodată, Curtea a mai reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

39. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționator. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor pendinte, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care

caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului nr. 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrat de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

40. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție. Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

41. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul”, dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, anterior citată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor pendinte. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu pot restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicităază exigențele Constituției.

42. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și

încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

43. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

44. Sub acest aspect, Curtea mai reține faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, precitată).

45. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că aceasta nu este motivată, iar în privința excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

46. Analizând aceste susțineri, Curtea a reținut (a se vedea Decizia nr. 802 din 3 decembrie 2019, paragrafele 37—39) că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 47/1992, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Totodată, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017

și nu pot fi translatate în legătură cu prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

47. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția

legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

48. Așadar, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

49. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Societatea Profi Rom Food — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.371/91/2016*/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Banca Comercială Română — S.A. din București în dosarele nr. 18.567/197/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și nr. 2.928/187/C/2016-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Dan Silviu Feraru în Dosarul nr. 9.318/296/C/2015-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Titina Chelaru și Vasile Chelaru în Dosarul nr. 976/311/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Societatea Top Proiect — S.R.L. din Mediaș în Dosarul nr. 1.250/257/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Vasile Adrian Pătru în Dosarul nr. 35.627/299/2016* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Georgeta Oprea în Dosarul nr. 14.066/215/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Pensiunea pentru bătrâni „Sfântul Constantin și Elena” din Craiova în Dosarul nr. 14.703/225/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Unitatea administrativ-teritorială comuna Giarmata, prin primar, în Dosarul nr. 26.046/325/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă, de Societatea Nicolau Comex — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.540/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Vasile Zsolt Grigoruț și Ana Maria Grigoruț în Dosarul nr. 2.683/107/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Clava Lordache și Marcel Lordache în Dosarul nr. 3.880/327/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și de Margareta Anghel și Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 30.537/212/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în dosarele nr. 18.567/197/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și nr. 2.928/187/C/2016-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Dan Silviu Feraru în Dosarul nr. 9.318/296/C/2015-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Titina Chelaru și Vasile Chelaru în Dosarul nr. 976/311/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Societatea Top Proiect — S.R.L. din Mediaș în Dosarul nr. 1.250/257/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Unitatea administrativ-teritorială comuna Giarmata, prin primar, în Dosarul nr. 26.046/325/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă, de Clava Lordache și Marcel Lordache în Dosarul nr. 3.880/327/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și de Margareta Anghel și Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 30.537/212/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — secțiile I civilă și a II-a civilă, Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Curții de Apel Brașov — Secția civilă, Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 767/2015 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-HA „Hărți aeronautice”, ediția 3/2015

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) și f) din Legea nr. 21/2020 privind Codul aerian și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 767/2015 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-HA „Hărți aeronautice”, ediția 3/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 și 491 bis din 6 iulie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul 1 punctul 1.1, definiția „Altitudine/Înălțime a procedurii/Procedură altitudine/Height” se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Altitudine/Înălțime a procedurii/Procedură altitudine/Height** — o altitudine/înălțime publicată, utilizată în definirea profilului vertical al procedurii de zbor, la sau deasupra altitudinii/înălțimii minime de trecere a obstacolelor stabilite.”

2. La capitolul 1 punctul 1.1, definiția „Calitatea datelor/Data quality” se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Calitatea datelor/Data quality** — gradul sau nivelul de încredere că datele furnizate îndeplinesc cerințele în materie de date ale utilizatorului legate de acuratețe, rezoluție, integritate (sau un nivel de încredere echivalent), trasabilitate, actualitate, integralitate și format.”

3. La capitolul 1 punctul 1.1 definiția „Model digital al cotelor (DEM)/Digital Elevation Model (DEM)” se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Model numeric al cotei (DEM)/Digital Elevation Model (DEM)** — reprezentarea suprafeței terenului prin valori continue ale cotelor în toate punctele de intersecție ale unei grile (grid) definite, raportate la un sistem de referință comun.

Notă: Modelul numeric al terenului (Digital Terrain Model, DTM) este uneori referit ca DEM.”

4. La capitolul 1 punctul 1.1, definiția „Rezoluție/Resolution” se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Rezoluția datelor/Data resolution** — un număr de unități sau cifre în care se exprimă și se utilizează o valoare măsurată sau calculată.”

5. La capitolul 2 punctul 2.17, subpunctul 2.17.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.17.1. Furnizorul de servicii de informare aeronautică trebuie să ia toate măsurile necesare pentru introducerea unui sistem al calității, care conține proceduri, procese și resursele necesare implementării managementului calității în fiecare etapă funcțională, așa cum este prezentat în anexa 15 OACI, articolul 3.6. Utilizarea unui astfel de management al calității trebuie să poată fi demonstrată pentru fiecare etapă funcțională, ori de câte ori se impune acest lucru. Suplimentar, furnizorul de servicii de informare aeronautică și originarii datelor aeronautice trebuie să se asigure că au fost stabilite proceduri care demonstrează în orice moment trasabilitatea datelor aeronautice, începând de la originea lor, în vederea corectării oricăror anomalii sau erori detectate în timpul fazelor de producere, întreținere sau al utilizării operaționale.

Notă: Specificații referitoare la sistemul calității sunt prevăzute în anexa 15 OACI, capitolul 3.”

6. La capitolul 2 punctul 2.17, subpunctul 2.17.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.17.2. AACR, furnizorul de servicii de informare aeronautică și originarii datelor aeronautice trebuie să se asigure că rezoluția datelor aeronautice reprezentate pe hărți este cea specificată pentru fiecare tip de hartă.

Notă: Specificațiile referitoare la rezoluția hărții pentru datele aeronautice sunt cuprinse în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

7. La capitolul 2 punctul 2.17, subpunctul 2.17.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.17.3. AACR, furnizorul de servicii de informare aeronautică și originarii datelor aeronautice trebuie să se asigure că integritatea datelor aeronautice este menținută pe parcursul întregului proces de la generare până la distribuția către următorul utilizator.

Notă: Specificațiile referitoare la clasificarea integrității pentru datele aeronautice sunt cuprinse în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

8. La capitolul 2 punctul 2.17, subpunctele 2.17.4 și 2.17.5 se abrogă.

9. La capitolul 2 punctul 2.17, subpunctul 2.17.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.17.6. Tehnicile pentru detectarea erorilor datelor digitale trebuie utilizate pe timpul transmiterii și/sau păstrării datelor aeronautice și a seturilor de date digitale.

Notă: Specificații detaliate privind tehnicile de detectare a erorilor datelor digitale sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066).”

10. La capitolul 2 punctul 2.18 subpunctul 2.18.1, paragraful 2.18.1.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.18.1.3. Rezoluția de publicare a coordonatelor geografice trebuie să fie cea specificată pentru fiecare tip de hartă.

Nota 1: Specificații legate de determinarea și raportarea coordonatelor aeronautice în sistem WGS-84 (acuratețea măsurării și integritatea datelor) pentru pozițiile geografice stabilite de serviciile de trafic aerian sunt prezentate în anexa 11 OACI, capitolul 2, iar pentru pozițiile referitoare la aerodrom/heliport, în anexa 14, volumul I capitolul 2 și volumul II capitolul 2.

Nota 2: Specificațiile privind acuratețea și clasificarea integrității datelor aeronautice în sistem WGS-84 sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

11. La capitolul 2 punctul 2.18 subpunctul 2.18.1, paragraful 2.18.1.4 se abrogă.

12. La capitolul 2 punctul 2.18 subpunctul 2.18.2, paragraful 2.18.2.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.18.2.3. Suplimentar față de înălțimea ortometrică, pentru anumite poziții la sol măsurate, se publică și ondulația geoidului (raportată la elipsoidul WGS-84).

Nota 1: Specificații referitoare la determinarea și comunicarea elevației și ondulației geoidului (acuratețea la

momentul măsurării și integritatea datelor) la pozițiile specifice ale aerodromurilor/heliporturilor se găsesc în anexa 14, volumul I capitolul 2 și volumul II capitolul 2.

Nota 2: Specificațiile privind acuratețea și clasificarea integrității datelor, a înălțimii și a ondulației geoidului pentru poziții specifice ale aerodromului/heliportului sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

13. La capitolul 2 punctul 2.18 subpunctul 2.18.2, paragraful 2.18.2.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.18.2.4. Rezoluția de prezentare pe hartă a cotei și ondulației geoidului trebuie să fie cea specificată pentru fiecare tip de hartă în parte.

Notă: Specificațiile privind rezoluția hărții pentru cotă și ondulația geoidului sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

14. La capitolul 5, punctul 5.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.4. Acoperirea hărții

Dimensiunea fiecărei hărți trebuie să fie suficientă astfel încât să acopere zona 2, așa cum este specificat în anexa 15 OACI capitolul 5.”

15. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.2, paragraful 5.5.2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.2.1. Elementul teren și atributele corespunzătoare, reprezentate sau legate de hartă prin baza de date, se vor baza pe seturile de date de teren electronice care satisfac cerințele anexei 15 OACI capitolul 5.

Notă: Specificațiile privind seturile de date de teren sunt cuprinse în PANS-AIM (Document OACI 10066), capitolul 5 și în anexele 1 și 6.”

16. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.2, paragraful 5.5.2.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.2.2. Elementul teren trebuie prezentat într-un mod care să asigure o imagine generală, eficientă asupra terenului. Aceasta va fi o reprezentare a suprafeței terenului prin valori continue ale cotei la toate intersecțiile grilei definite, cunoscută, de asemenea, ca model numeric al cotei (Digital Elevation Model — DEM).

Notă: În conformitate cu anexa 15 OACI, capitolul 5, și PANS-AIM (Document OACI 10066), capitolul 5, DEM pentru distanța dintre puncte în zona 2 (grila) este de 1 secundă de arc (aproximativ 30 m).”

17. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.2, paragraful 5.5.2.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.2.6. Atributele suplimentare ale terenului prevăzute în baza (bazele) de date trebuie să fie legate de caracteristica reprezentată a terenului.

Notă: Specificațiile privind atributele terenului sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 6, tabel A6-1.”

18. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.3, paragraful 5.5.3.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.3.1. Elementele obstacol și atributele corespunzătoare, reprezentate sau legate de hartă prin baza de date, se vor baza pe seturile de date de obstaculare care satisfac cerințele anexei 15 OACI, capitolul 5.

Notă: Specificațiile privind seturile de date privind obstacolele sunt conținute în PANS-AIM (Document 10066), capitolul 5 și în anexele 1, 6.”

19. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.3, paragraful 5.5.3.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.3.4. Atributele suplimentare ale obstacolelor prevăzute în baza (bazele) de date ar trebui să fie legate de elementele obstacol reprezentate.

Notă: Specificațiile privind atributele obstacolelor sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 6, tabel A6-2.”

20. La capitolul 5 punctul 5.5 subpunctul 5.5.4, paragraful 5.5.4.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.5.4.1. Elementele de aerodrom și atributele corespunzătoare, care sunt prezentate și legate de hartă prin baza de date, se vor baza pe datele aerodromului care satisfac cerințele anexei 15 OACI, capitolul 5.

Notă: Specificațiile privind elementele de aerodrom și atributele asociate sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), capitolul 5 și în anexa 1.”

21. La capitolul 5 punctul 5.6, subpunctul 5.6.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.6.1. Valoarea acurateții datelor aeronautice de teren și obstaculare trebuie să fie în concordanță cu utilizarea prevăzută.

Notă: Specificațiile privind acuratețea datelor aeronautice de teren și obstaculare sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

22. La capitolul 5 punctul 5.6, subpunctul 5.6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.6.2. Rezoluția datelor aeronautice de teren și obstaculare trebuie să fie corespunzătoare acurateții efective a datelor.

Notă: Specificațiile privind nivelul rezoluției datelor aeronautice de teren și obstaculare sunt conținute în PANS-AIM (Document OACI 10066), anexa 1.”

23. La capitolul 7 punctul 7.6, subpunctul 7.6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7.6.2. În fiecare careu format de paralele și meridiane se înscrie altitudinea minimă de zonă, cu excepția situației prevăzute la paragraful 7.6.3.

Nota 1: Careurile formate de paralele și meridiane, în mod normal, corespund unui grad complet de latitudine și longitudine. Indiferent de scara hărții utilizate, altitudinea minimă de sector se referă la careul rezultat.

Nota 2: Metoda de determinare a altitudinii minime de zonă este inclusă în Proceduri de navigație aeriană — Operarea aeronavelor (PANS-OPS, Doc 8168), volumul II, partea I, secțiunea 2, capitolul 1, paragraful 1.9.”

24. La capitolul 7 punctul 7.9 subpunctul 7.9.3 paragraful 7.9.3.1.1, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) toate rutele ATS destinate zborului pe rută, inclusiv indicativul de rută, direcția traiectului rotunjită la cel mai apropiat grad pentru ambele direcții de-a lungul fiecărui segment de rută și, acolo unde este stabilită, denumirea specificației/ specificațiilor de navigație, incluzând orice limitări, precum și direcția fluxului de trafic aerian.

Notă: Materialul de îndrumare referitor la organizarea rutelor ATS publicate în vederea desfășurării zborului pe rută, care poate fi folosit pentru a facilita realizarea hărților, este inclus în manualul Serviciu de informare aeronautică (Document OACI 8126).”

25. La capitolul 7 punctul 7.9 subpunctul 7.9.3 paragraful 7.9.3.1.1, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) echipamentele de comunicație enumerate, canalele acestora și, dacă este aplicabil, adresa lor de acces și codul comunicațiilor voce prin satelit (SATVOICE);”.

26. La capitolul 8 punctul 8.9, subpunctul 8.9.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8.9.3. Altitudinile minime ale zonei

Altitudinile minime ale zonei trebuie indicate în cadrul unor careuri formate din paralele și meridiane.

Nota 1: Careurile formate de paralele și meridiane, în mod normal, corespund unui grad complet de latitudine și longitudine. Indiferent de scara hărții utilizate, altitudinea minimă de sector se referă la careul rezultat.

Nota 2: Metoda de determinare a altitudinii minime de zonă este inclusă în Proceduri de navigație aeriană — Operarea

aeronavelor (PANS-OPS, Doc 8168), volumul II partea I secțiunea 2 capitolul 1, paragraful 1.9.”

27. La capitolul 8 punctul 8.9 subpunctul 8.9.4 paragraful 8.9.4.1.1, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) echipamentele de comunicație enumerate, împreună cu canalele acestora și, dacă este aplicabil, adresa lor de acces și codul SATVOICE;”.

28. La capitolul 9 punctul 9.9 subpunctul 9.9.3, paragraful 9.9.3.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.9.3.2. Acolo unde altitudinea minimă de sector nu este stabilită, harta este desenată la scară și este indicată altitudinea minimă de zonă în interiorul cadranelor formate din paralele și meridiane. Altitudinile minime de zonă sunt indicate de asemenea în acele părți ale hărții neacoperite de altitudini minime de sector.

Nota 1: Careurile formate de paralele și meridiane, în mod normal, corespund unei jumătăți de grad de latitudine și longitudine. Indiferent de scara hărții utilizate, altitudinea minimă de sector se referă la careul rezultat.

Nota 2: Metoda de determinare a altitudinii minime de zonă este inclusă în Proceduri de navigație aeriană — Operarea aeronavelor (PANS-OPS, Doc 8168), volumul II partea I secțiunea 2 capitolul 1 paragraful 1.9.”

29. La capitolul 9 punctul 9.9 subpunctul 9.9.4 paragraful 9.9.4.1.1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) o reprezentare grafică a fiecărei rute standard de plecare-instrumentală, incluzând:

1) în cazul procedurilor de plecare proiectate pentru elicoptere, termenul «CAT H» trebuie să fie marcat pe harta de plecare vedere plan;

2) indicativul rutei;

3) punctele semnificative care definesc ruta;

4) direcția sau radialul rotunjit la cel mai apropiat grad, de-a lungul fiecărui segment de rută;

5) distanțele rotunjite la kilometru sau la milă nautică între punctele semnificative;

6) altitudini minime de siguranță pentru trecerea peste obstacole, în lungul rutei sau segmentelor de rută, și altitudinile obligate ale procedurii, rotunjite superior la 50 m sau 100 ft, precum și eventualele restricții la nivelul de zbor;

7) când harta este desenată la scară și aeronava este dirijată la plecare, altitudinile minime de vectorizare, rotunjite la 50 m sau 100 ft, trebuie clar identificate.

Nota 1: Atunci când sistemele de supraveghere ATS sunt folosite pentru vectorizarea aeronavelor către sau dinspre puncte semnificative de pe o rută de plecare standard, procedurile relevante pot fi reprezentate pe harta SID, cu excepția cazului când aceste informații ar aglomera prea mult harta.

Nota 2: Atunci când densitatea informației ar fi prea mare, va fi furnizată o hartă specială pentru altitudinile minime de supraveghere ATC. În acest caz, elementele indicate la pct. 6) nu mai trebuie să apară și pe harta SID.”

30. La capitolul 9 punctul 9.9 subpunctul 9.9.4 paragraful 9.9.4.1.1 litera j), punctul 2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) frecvență și, dacă este cazul, codul SATVOICE;”.

31. La capitolul 10 punctul 10.9 subpunctul 10.9.3, paragraful 10.9.3.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10.9.3.2. Acolo unde altitudinea minimă de sector nu este stabilită, harta este desenată la scară și este indicată altitudinea minimă de zonă în interiorul cadranelor formate din paralele și meridiane. Altitudinile minime de zonă trebuie indicate de asemenea în acele părți ale hărții neacoperite de altitudini minime de sector.

Nota 1: Careurile formate de paralele și meridiane, în mod normal, corespund unei jumătăți de grad de latitudine și longitudine. Indiferent de scara hărții utilizate, altitudinea minimă de sector se referă la careul rezultat.

Nota 2: Metoda de determinare a altitudinii minime de zonă este inclusă în Proceduri de navigație aeriană — Operarea aeronavelor (PANS-OPS, Doc 8168), volumul II partea I secțiunea 2 capitolul 1 paragraful 1.9.”

32. La capitolul 10 punctul 10.9 subpunctul 10.9.4 paragraful 10.9.4.1.1 litera i), punctul 2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) frecvență și, dacă este cazul, codul SATVOICE;”.

33. La capitolul 10 punctul 10.9 subpunctul 10.9.4 paragraful 10.9.4.1.1, după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) în cazul procedurilor de sosire pentru o apropiere instrumentală, proiectate pentru elicoptere, termenul „CAT H” trebuie să fie marcat pe harta de sosire vedere plan.”

34. La capitolul 11 punctul 11.10 subpunctul 11.10.2, după paragraful 11.10.2.7 se introduce un nou paragraf, paragraful 11.10.2.8, cu următorul cuprins:

„11.10.2.8. Obstacolele care penetrează suprafața segmentului cu referință la vedere trebuie să fie marcate pe hartă.

Notă: Materialul de îndrumare cu privire la marcarea pe hartă a penetrărilor VSS poate fi găsit în Manualul Hărților Aeronautice (Document OACI 8697).”

35. La capitolul 11 punctul 11.10 subpunctul 11.10.8, paragraful 11.10.8.8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11.10.8.8. Dacă gradientul/unghiul de coborâre de apropiere finală pentru procedura de apropiere instrumentală depășește valoarea maximă specificată în Procedures for Air Navigation Services — Aircraft Operations (PANS-OPS, Doc 8168) Volume II, trebuie inclusă o notă de avertizare.”

36. La capitolul 13 punctul 13.6 subpunctul 13.6.1, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) echipamentele de comunicație enumerate, împreună cu canalele acestora și, dacă este cazul, adresa lor de acces și codul SATVOICE;”.

37. Anexa nr. 6 „Cerințele de calitate a datelor aeronautice” se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

